

Bryssel den 13.11.2018
COM(2018) 740 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

**om tillämpningen av direktiv 2014/53/EU om harmonisering av medlemsstaternas
lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av radioutrustning**

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	Inledning.....	2
2.	Bättre övergång och konsekvens	4
2.1.	Workshop	4
2.2.	Vägledning om tillämpningsdatum för de nya direktiven inom elsektorn.....	5
2.3.	Vägledning om direktiv 2014/53/EU (RED Guide).....	5
3.	Tillämpningen av direktivet	6
3.1.	Anmälan av bestämmelser för införlivande	6
3.2.	Tillämpning i EES- och Eftastaterna	6
3.3.	Bedömning av överensstämmelse	7
3.4.	Marknadskontroll (överensstämmelse och bättre samarbete)	8
3.5.	Kommittén för bedömning av överensstämmelse och marknadsövervakning inom teleområdet.....	11
4.	Harmoniserade standarder	12
4.1.	Syftet med harmoniserade standarder	12
4.2.	Utarbetandet av harmoniserade standarder	13
4.3.	Kommissionens åtgärder för att lösa problemen.....	14
4.4.	Specifika situationer och lösningar	15
4.4.1.	Wifi-standard (EN 301 893)	15
4.4.2.	Harmoniserade standarder som inte innefattade specifikationer om parametrar för mottagarprestanda	16
4.5.	Lägesbeskrivning för harmoniserade standarder enligt direktiv 2014/53/EU.....	16
5.	Krav.....	16
5.1.	Krav baserade på den nya metoden.....	16
5.2.	Kommissionens befogenheter att anta delegerade akter och genomförandeakter	17
5.2.1.	Artikel 3.3 (ytterligare väsentliga krav) och artikel 4 (kombinationer av radioutrustning och programvara).....	17
5.2.2.	Artikel 5 (registrering)	21
5.2.3.	Övriga bestämmelser	21
5.3.	Undanröjande av onödiga administrativa krav och tvetydigheter	21
6.	Slutsats	23
	Bilaga	26
	Ändringar som införts genom direktiv 2014/53/EU.....	26

1. Inledning

Den tekniska industrin spelar en strategiskt viktig roll i Europas ekonomi. Den står för omkring 30 % av det mervärde som EU:s tillverkningsindustri producerar och tillhandahåller tekniska lösningar inom EU:s viktigaste politikområden. Miljövänlig, innovativ och intelligent elektrisk och mekanisk utrustning ger fler och bättre jobb i hela ekonomin och renare, effektivare och mer konkurrenskraftiga produkter och tjänster. Teknikbranscherna är också centrala för att underlätta för andra branscher, och de bidrar med kapital samt insatsvaror och insatstjänster till alla ekonomiska sektorer.

Ett av Europeiska unionens viktigaste instrument när det gäller den elektrotekniska och den elektroniska industrin är direktiv 2014/53/EU¹ som upprättar en rättslig ram för utsläppandet av radioutrustning på den inre marknaden och som, med vissa undantag, är tillämpligt på produkter som använder radiospektrumet (radioutrustning)². Övriga centrala instrument när det gäller den elektrotekniska och den elektroniska industrin är direktiv 2014/35/EU³ (lågspänningsdirektivet) och direktiv 2014/30/EU⁴ (om elektromagnetisk kompatibilitet).

Radioutrustning som omfattas av direktiv 2014/53/EU omfattas inte av direktiven 2014/35/EU och 2014/30/EU⁵, men ska ändå uppfylla de väsentliga kraven i dessa direktiv, eftersom det hänvisas till dem i artikel 3.1 i direktiv 2014/53/EU.

Direktiv 2014/53/EU offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT) den 22 maj 2014, trädde i kraft den 11 juni 2014 och är tillämpligt från och med den 13 juni 2016. Det upphävde det tidigare direktivet om radioutrustning och teleterminalutrustning, direktiv 1999/5/EG⁶. Det föreskrev också en övergångsperiod på ett år, vilken upphörde den 12 juni 2017 (artikel 48). Under övergångsperioden fick tillverkarna släppa ut radioutrustning på

---

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/53/EU av den 16 april 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av radioutrustning och om upphävande av direktiv 1999/5/EG (EUT L 153, 22.5.2014, s. 62).

² I artikel 1 i direktivet anges tillämpningsområdet och i artikel 2 definieras termen *radioutrustning*.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/35/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser (EUT L 96, 29.3.2014, s. 357).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/30/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet (EUT L 96, 29.3.2014, s. 79).

⁵ I artikel 1.4 i direktiv 2014/53/EU föreskrivs att radioutrustning som omfattas av direktivet inte samtidigt ska omfattas av direktiv 2014/35/EU, och i artikel 2.2 a i direktiv 2014/30/EU föreskrivs att det direktivet inte ska tillämpas på radioutrustning.

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse (EGT L 91, 7.4.1999, s. 10).

marknaden som uppfyllde kraven i antingen direktiv 2014/53/EU eller den unionslagstiftning som var tillämplig före den 13 juni 2016 (t.ex. direktiv 1999/5/EG).

Genom direktiv 2014/53/EU anpassades direktiv 1999/5/EG till den nya lagstiftningsramen⁷. Vid översynen beaktades behovet av en bättre marknadskontroll, huvudsakligen genom att spårbarhetskrav infördes för tillverkare, importörer och distributörer. Vidare infördes möjligheten att anta delegerade akter för att kunna kräva förhandsregistrering för radioutrustningstyper inom kategorier där det finns en låg grad av överensstämmelse. Andra nyheter är att utrustning som endast används för mottagning av radio- och TV-sändningar nu omfattas, och att vissa administrativa krav förenklats. Se bilagan för en kortfattad jämförelse mellan direktiv 2014/53/EU och direktiv 1999/5/EG.

Direktiv 2014/53/EU ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter om vissa frågor. Enligt artikel 44.2 i direktivet ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter under en period på fem år från och med den 11 juni 2014. Kommissionen ska också utarbeta en rapport om delegeringen av befogenheter senast nio månader före utgången av femårsperioden, dvs. före den 10 september 2018.

Enligt artikel 47.2 i direktivet ska kommissionen vidare se över hur direktivet fungerar och rapportera om detta till Europaparlamentet och rådet senast den 12 juni 2018 och vart femte år därefter.

En rapport enligt artikel 47.2 i direktiv 2014/53/EU kommer oundvikligen att innefatta uppgifter om vilka initiativ som tagits eller ska tas för beredningen av delegerade akter enligt direktivet, vilket innebär att rapporten även kommer att ta upp frågor som gäller artikel 44.2. Dessutom ligger tidsfristen för att lägga fram rapporten enligt artikel 47.2 mycket nära datumet för rapporteringen av uppgifterna enligt artikel 44.2.

Den här rapporten har därför utformats i enlighet med både artikel 44.2 och artikel 47.2 i direktivet. I enlighet med artikel 47.2 i direktivet behandlar rapporten frågor om hur direktivet har införlivats i den nationella lagstiftningen och hur det fungerar, bland annat vilka framsteg som har gjorts med utarbetandet av relevanta standarder⁸ samt verksamheten inom kommittén för bedömning av överensstämmelse och marknadsovervakning inom teleområdet⁹. Den innehåller också information om frågor som gäller artikel 47.2 a om ett enhetligt system¹⁰,

---

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 82).

⁸ Avsnitt 4 i rapporten.

⁹ Avsnitt 3.5 i rapporten.

¹⁰ Avsnitt 2 och 3 i rapporten.

artikel 47.2 d om konsumentkydd¹¹, artikel 47.2 e om gemensamma laddare¹² och artikel 47.2 f om e-märkning¹³. Slutligen innehåller rapporten närmare detaljer och uppdatering om delegeringen av befogenheter¹⁴ enligt artikel 44.2.

Det här är den första rapporten som utarbetats enligt artikel 47.2, och det har bara gått knappt ett år sedan övergångsperiodens slut. Det är därför för tidigt att ge närmare uppgifter om alla de punkter som anges i artikel 47.2 i direktivet och att dra allmänna slutsatser om hur direktivet fungerar. Enligt artikel 47.2 i direktiv 2014/53/EU ska en rapport utarbetas vart femte år, vilket innebär att nästa rapport kommer att utarbetas och läggas fram 2023.

2. Bättre övergång och konsekvens

2.1. Workshop

De nyheter som infördes genom direktiv 2014/53/EU väckte en del frågor hos medlemsstaterna och berörda intressenter kring direktivets tillämplighet samt tolkningen av vissa bestämmelser, särskilt när det gäller direktivets räckvidd. Det föranledde kommissioner att anordna en öppen workshop i Bryssel i november 2014. Syftet var att ta upp problem och frågeställningar kring direktivets införlivande i den nationella lagstiftningen, så att medlemsstaterna i god tid och på ett samstämmigt sätt skulle kunna förbereda åtgärderna för nationellt införlivande och så att övriga intressenter (t.ex. branschen och anmälda organ) skulle kunna förbereda sig på att tillämpa direktiv 2014/53/EU på ett enhetligt sätt vid ikraftträdandet.

Workshoppen samlade omkring 100 deltagare från främst medlemsstaterna, Efta¹⁵, europeiska standardiseringsorgan, branschorganisationer, anmälda organ, konsumentorganisationer m.m. Efter workshoppen offentliggjordes ett dokument med frågor och svar på kommissionens webbplats¹⁶.

---

¹¹ Avsnitt 3.4 och 5.1 i rapporten.

¹² Avsnitt 5.2.1 i rapporten.

¹³ Avsnitt 5.3 i rapporten.

¹⁴ Avsnitt 5.2 i rapporten.

¹⁵ Europeiska frihandelssammanslutningen.

¹⁶

https://circabc.europa.eu/faces/jsp/extension/wai/navigation/container.jsp?FormPrincipal:_idcl=FormPrincipal:_id1&FormPrincipal_SUBMIT=1&id=2c3f2fd2-7a1e-498b-b256-c7c85e96891a&javax.faces.ViewState=Wxo%2B3DiKvC1sgfiJgWiFpwTJEIZCb7sHCA1Tg7Y4WroVCye3RKhZnoGa5AxXOt1iNR9YAQMN7hmkBcHBMzQVh6vbC225GAC2nNQAJ95%2B6qjnODVKE9YgTSrWWN5p7lXZP4NIUih%2Ft2Xjjfli4tplfoUI%2BqU%3D

2.2. Vägledning om tillämpningsdatum för de nya direktiven inom elsektorn

Medlemsstaterna och intressenterna behövde vägledning om hur de nya direktiven inom elsektorn (direktiv 2014/30/EU, direktiv 2014/35/EU och direktiv 2014/53/EU) ska tillämpas när det gäller datum för utsläppande på marknaden av en produkt. Kommissionen utarbetade därför en sådan vägledning, som kan laddas ned från kommissionens webbplats¹⁷.

I vägledningen klargörs vilket direktiv som är tillämpligt i en given situation, beroende på när en produkt släppts ut på marknaden, övergångsperioden för direktiv 2014/53/EU, de gamla och de nya eldirektivens tillämpningsområde samt datum då dessa direktiv ska börja tillämpas.

2.3. Vägledning om direktiv 2014/53/EU (RED Guide)

I maj 2017 offentliggjordes vägledningsdokumentet ”RED Guide” på kommissionens webbplats¹⁸. Det är tänkt som en vägledning för alla parter som direkt eller indirekt påverkas av direktiv 2014/53/EU. Vägledningen är inte rättsligt bindande, utan är tänkt att underlätta tolkningen av direktivet.

I vägledningen förklaras och förtydligas en del av de viktigaste frågorna kring tillämpningen av direktiv 2014/53/EU, såsom tillämpningsområde, väsentliga krav, tillämpliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse, vissa specifika krav som gäller ekonomiska aktörer osv. Den har utarbetats i samarbete med medlemsstaterna och intressenterna (branschorganisationer, konsumentorganisationer, anmälda organ, europeiska standardiseringsorgan).

I juni 2018 offentliggjorde kommissionen en uppdaterad version av vägledningen, vilken även godkänts av kommittén för bedömning av överensstämmelse och marknadsövervakning inom teleområdet¹⁹, med uppdaterade hänvisningar och klargöranden kring vissa frågor som ställts efter offentliggörandet av den första versionen. Den nya versionen innehåller exempelvis klargöranden kring huruvida direktivet ska tillämpas på radiomoduler, uppdaterad information om direktivets tillämplighet på drönare och korsreferenser till ytterligare vägledning om kombinerad utrustning²⁰.

---

¹⁷ http://ec.europa.eu/growth/sectors/electrical-engineering/ec-support_en

¹⁸ http://ec.europa.eu/growth/sectors/electrical-engineering/red-directive_en

¹⁹ Se avsnitt 3.5 om kommittén för bedömning av överensstämmelse och marknadsövervakning inom teleområdet.

²⁰ Den kompletterande vägledningen berör eldirektivens tillämplighet i samband med produkter som inte är radioutrustning (exempelvis hushållsutrustning) när de fungerar tillsammans med radioutrustning, samt elektrisk eller elektronisk utrustning när den är inbyggd eller sammankopplad med icke-elektriska produkter (exempelvis skor, möbler osv.). Den finns att ladda ned på kommissionens webbplats:

3. Tillämpningen av direktivet

3.1. Anmälan av bestämmelser för införlivande

I artikel 49.1 i direktiv 2014/53/EU föreskrivs att medlemsstaterna senast den 12 juni 2016 ska anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

I juli 2016 hade 14 medlemsstater anmält sina nationella bestämmelser om införlivande. Det föranledde kommissionen att i juli 2016 skicka en formell underrättelse till de 14 medlemsstater som inte uppfyllt kravet i artikel 49.1. I slutet av 2017 hade alla medlemsstater anmält en eller flera nationella rättsakter som angavs som nationella bestämmelser för införlivande. Därmed hade direktivet införlivats i alla medlemsstater och alla överträdelseförfaranden gällande artikel 49.1 i direktiv 2014/53/EU har avslutats. Information om de överträdelseförfaranden som genomförts för varje medlemsstat finns i kommissionens databas²¹.

Kommissionen har inte fått in några klagomål om att det fördröjda införlivandet av direktiv 2014/53/EU skulle ha orsakat problem för den fria rörligheten för radioutrustning som redan överensstämmer med direktivet.

3.2. Tillämpning i EES- och Eftastaterna

Direktiv 2014/53/EU är tillämpligt i EES²² och Efta²³ (Norge, Island och Liechtenstein), då det införlivats i EES-avtalet genom ett beslut av den gemensamma EES-kommittén²⁴ och därefter i den nationella lagstiftningen av dessa stater.

Schweiz har antagit nationell lagstiftning²⁵ som motsvarar direktivet. Kapitel 7 i bilaga I till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om ömsesidigt erkännande i samband med bedömning av överensstämmelse, som trädde i kraft den 1 juni

---

http://ec.europa.eu/growth/sectors/electrical-engineering/ec-support_en

²¹ http://ec.europa.eu/atwork/applying-eu-law/infringements-proceedings/infringement_decisions/?lang_code=sv

²² Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

²³ Europeiska frihandelssammanslutningen.

²⁴ Gemensamma EES-kommitténs beslut nr 89/2016 av den 29 april 2016 om ändring av bilaga II (Tekniska föreskrifter, standarder, provning och certifiering) till EES-avtalet (COM(2012) 584 final).

²⁵ Stadga av den 25 november 2015 om telekommunikationsutrustning (OPT) (RO 2016 179) och Stadga av den 26 maj 2016 från förbundsmyndigheten för kommunikationer (OFCOM) om telekommunikationsutrustning (RO 2016 1673), senast ändrad den 15 juni 2017 (RO 2017 3201).

2002²⁶ har därför ändrats²⁷ för att återspegla de nya EU-reglerna och den motsvarande schweiziska lagstiftningen.

3.3. Bedömning av överensstämmelse

I maj 2015 skickade kommissionen en skrivelse till alla medlemsstater och uppmanade dem att anmäla sina organ för bedömning av överensstämmelse enligt direktiv 2014/53/EU, under förutsättning att de relevanta bestämmelserna i direktivet hade införlivats i lagstiftningen. I skrivelsen framhölls också det faktum att organ som anmälts enligt det upphävda direktivet skulle återkallas från och med den 13 juni 2017 (dvs. efter utgången av den övergångsperiod som fastställts i artikel 48 i direktiv 2014/53/EU).

Vid övergångsperiodens slut (dvs. den 12 juni 2017) hade 61 organ anmälts, i slutet av 2017 hade ytterligare fyra organ anmälts och i slutet av april 2018 hade sammanlagt 70 organ anmälts²⁸.

Inga särskilda problem har framkommit när det gäller anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse enligt direktiv 2014/53/EU och kommissionen har inte heller fått någon information som tyder på att de anmälda organen varit överbelastade eller inte kunnat utföra sina uppgifter. Trots att offentliggörandet av harmoniserade standarder försenades (se avsnitt 4 för mer information) och det därför krävdes att ett anmält organ för specifika krav involverades²⁹ har kommissionen inte fått någon information som tyder på överbelastning.

Direktiv 2014/53/EU är ett direktiv enligt den nya metoden. Det grundas till största delen på systemet för EU-försäkring om överensstämmelse, vilket innebär att tillverkarna är skyldiga att certifiera sina egna produkter och upprätta ett tekniskt underlag gällande produktens överensstämmelse med de tillämpliga kraven, vilket ska kunna inspekteras av tillsynsmyndigheterna.

En tredje part (i det här fallet ett anmält organ) ska vara involverad i särskilda och exceptionella situationer³⁰. Tidigare har det dock varit så att tillverkarna ofta föredragit att söka godkännande från ett anmält organ även när de tillämpat relevanta harmoniserade

---

²⁶ EGT L 114, 30.4.2002, s. 369, i ändrad lydelse.

²⁷ Beslut nr 1/2017 av den gemensamma kommittén, av den 28 juli 2017, EUT L 323, 7.12.2017, s. 51.

²⁸ Inbegripet organ som anmälts av EU- och EES-länder samt länder som är parter i avtal om ömsesidigt erkännande. En förteckning med närmare uppgifter och uppdaterad information kan hittas via databasen Nando: <http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/nando/>

²⁹ För bedömning av överensstämmelsen med krav enligt artikel 3.2 och 3.3. Beträffande kraven enligt artikel 3.1 finns dock ingen sådan skyldighet.

³⁰ När det gäller de väsentliga krav som anges i artikel 3.2 och 3.3 i direktivet ska en bedömning av överensstämmelse göras av ett anmält organ i de fall då harmoniserade standarder delvis följs, inte följs eller inte finns.

standarder, trots att detta inte varit nödvändigt³¹. Det återstår att se om anpassningen av förfarandena för bedömning av överensstämmelse till den nya lagstiftningsramen kommer att uppmuntra tillverkarna att söka godkännande från ett anmält organ bara i de specifika situationer som förutses i direktivet, vilket skulle leda till en minskning av de administrativa kostnaderna.

De detaljerade kriterier som fastställs i direktivet, och som organen för bedömning av överensstämmelse ska uppfylla, syftar till att se till att dessa organ presterar på en enhetlig och tillräckligt hög nivå. Tack vare avtalen om ömsesidigt erkännande med ett antal stater³² kan tillverkarna få tillgång till en bredare marknad.

Den sektorsspecifika gruppen av anmälda organ (*Radio Equipment Directive Compliance Association, Redca*)³³ bidrar till ett effektivt genomförande av lagstiftningen i samarbete med den kommitté som inrättas genom direktivet, dvs. kommittén för bedömning av överensstämmelse och marknadsövervakning inom teleområdet³⁴, och underlättar konvergensen mellan förfarandena för bedömning av överensstämmelse. Redca-gruppen knyter samman relevanta organisationer som Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (Etsi), kommittén för elektronisk kommunikation (ECC) och den administrativa samarbetsgruppen för direktiv 2014/53/EU³⁵. Det är allmänt erkänt att en enhetlig tillämpning av förfaranden för bedömning av överensstämmelse underlättar en öppen och konkurrensutsatt marknad i hela Europa.

3.4. Marknadskontroll (överensstämmelse och bättre samarbete)

I direktiv 2014/53/EU tillämpas den ram för marknadskontroll av produkter som inrättas genom förordning (EG) nr 765/2008³⁶. Direktivet har allmänt taget lett till ett bättre och effektivare samarbete mellan de nationella marknadskontrollmyndigheterna, vilket är oundgängligt för att lyckas med marknadskontrollpolitiken och för att garantera en öppen och konkurrensutsatt marknad i hela Europa. Samarbetet stöds av det internetbaserade informations- och kommunikationssystemet för alleuropeisk marknadskontroll (ICSMS-

---

³¹ Rapport från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – Andra lägesrapporten om tillämpningen av direktiv 1999/5/EG om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse (KOM(2010) 43).

³² https://ec.europa.eu/growth/single-market/goods/international-aspects/mutual-recognition-agreements_sv

³³ Enligt artikel 38 i direktivet ska medlemsstaterna se till att de organ som de har anmält deltar i arbetet inom den sektorsspecifika gruppen av anmälda organ, direkt eller genom utsedda representanter.

³⁴ Se avsnitt 3.5 om kommittén för bedömning av överensstämmelse och marknadsövervakning inom teleområdet.

³⁵ Se avsnitt 3.4 om samarbetsgruppen för direktivet.

³⁶ När det gäller marknadskontrollfrågor ska direktiv 2014/53/EU tillämpas tillsammans med artiklarna 15–29 i förordning (EG) nr 765/2008.

databasen) och systemet för snabbt informationsutbyte om farliga konsumentprodukter (Rapex), vilka utgör centrala verktyg för informationsutbyte och fördelning av arbetet mellan myndigheterna³⁷.

Samarbetet garanteras också genom inrättandet av och arbetet inom den administrativa samarbetsgruppen som består av nationella marknadskontrollmyndigheter inom den specifika sektorn. En av samarbetsgruppens viktiga uppgifter är att utarbeta årlig marknadskontrollstatistik för utrustning som omfattas av direktiv 2014/53/EU (och dess föregångare direktiv 1999/5/EG) och lämna den till kommissionen och kommittén för bedömning av överensstämmelse och marknadsövervakning inom teleområdet³⁸.

Vid tidpunkten för färdigställandet av denna rapport presenterade samarbetsgruppen marknadskontrollstatistiken för 2016³⁹, och eftersom direktiv 1999/5/EG fortfarande gällde då ger denna statistik uppgifter om produkter som funnits på marknaden och som inte överensstämmer med direktiv 1999/5/EG. Närmare bestämt var direktiv 1999/5/EG tillämpligt till och med den 12 juni 2016, medan tillverkarna mellan den 13 juni 2016 och den 12 juni 2017 kunde välja mellan att tillämpa antingen direktiv 1999/5/EG eller direktiv 2014/53/EU, tack vare den övergångsperiod som föreskrivs i artikel 48 i det sistnämnda direktivet. Av statistiken kan man utläsa att tillverkarna föredrog att tillämpa direktiv 1999/5/EG under den aktuella perioden. Följaktligen kan inga konkreta slutsatser dras om huruvida det finns specifika radioutrustningstyper med en låg grad av överensstämmelse med kraven i direktiv 2014/53/EU.

Utöver de ovannämnda uppgifterna gav medlemsstaterna⁴⁰ också kommissionen information om tillämpningen av direktiv 2014/53/EU, i enlighet med artikel 47.1⁴¹. Den informationen leder också till slutsatsen att tillverkarna fram till slutet av övergångsperioden föredrog att

---

³⁷ ICSMS är en it-plattform som stöder kommunikation mellan marknadskontrollorgan i EES (Europeiska ekonomiska samarbetsområdet). Via plattformen kan organen snabbt och effektivt dela information om produkter som inte uppfyller kraven, undvika dubbelarbete och påskynda avlägsnandet av produkter som inte uppfyller kraven från marknaden. Rapex gör det möjligt för EES-länderna och Europeiska kommissionen att snabbt utbyta information om farliga konsumentprodukter. Den rättsliga ramen för införandet av Rapex är direktiv 2001/95/EG om allmän produktsäkerhet. Tillämpningsområdet för Rapex utvidgades genom förordning (EG) nr 765/2008 så att det även gäller andra produkter än konsumentprodukter och andra risker än hälsa och säkerhet, till den del de omfattas av EU:s harmoniseringslagstiftning. Informationsutbytet sker via internetapplikationen, som underhålls av kommissionen.

³⁸ För närmare uppgifter om samarbetsgruppernas syfte, se http://ec.europa.eu/growth/single-market/goods/building-blocks/market-surveillance/organisation/administrative-cooperation-groups_en

³⁹ <https://ec.europa.eu/docsroom/documents/24223>

⁴⁰ I april 2018 hade information lämnats av 21 medlemsstater.

⁴¹ Artikel 47.1: Medlemsstaterna ska till kommissionen översända regelbundna rapporter om tillämpningen av detta direktiv senast den 12 juni 2017 och därefter minst vartannat år. Rapporterna ska innehålla en beskrivning av den marknadskontroll som bedrivs av medlemsstaterna och tillhandahålla information om huruvida och i vilken omfattning kraven i detta direktiv har uppnåtts, särskilt kraven på identifiering av ekonomiska aktörer.

använda det upphävda – men fortfarande tillämpliga – direktiv 1999/5/EG. Bedömningen av överensstämmelsen hos den radioutrustning som fanns på marknaden grundades därför på det direktivet.

De rapporter som erhållits i enlighet med artikel 47.1 visar inte heller att det finns något problem med låg grad av överensstämmelse med de väsentliga kraven i direktiv 2014/53/EU för någon kategori av radioutrustning.

Medlemsstaterna kommer att kunna bedöma radioutrustningarnas överensstämmelse med det nya direktivet och ge mer detaljerade upplysningar och uppgifter under kommande år.

Ett specifikt problem som togs upp av marknadskontrollmyndigheterna under samarbetsgruppens möten var bristen på tydlighet angående direktivets tillämpning på obemannade flygfarkoster (drönare) och behovet av att se till att kraven på elektromagnetisk kompatibilitet och radiospektrum är tillämpliga på (åtminstone) drönare avsedda för konsumenter och för kommersiellt bruk. Under diskussionerna om att anta en förordning om bestämmelser för den civila luftfarten⁴² enades man om att ändra det undantag i direktiv 2014/53/EU som handlar om utrustning ombord på luftfartyg⁴³. Den nya förordningen (EU) 2018/1139, som är tillämplig från och med den 11 september 2018⁴⁴ ändrar därför bilaga I (punkt 3) i direktiv 2014/53/EU så att direktivet blir tillämpligt på de flesta kategorier av drönare.

Under 2017 lade kommissionen fram ett förslag till en förordning om överensstämmelse med och genomdrivande av unionens harmoniseringslagstiftning för produkter som inte är livsmedel⁴⁵ i syfte att minska antalet produkter som inte överensstämmer med kraven på den inre marknaden. Mer specifikt är initiativet främst inriktat på att ge rätt incitament till företag, öka antalet överensstämmelsekontroller och främja ett närmare gränsöverskridande samarbete mellan genomdrivandemyndigheterna genom att konsolidera den befintliga ramen för marknads kontroll. Det ska också uppmuntra till gemensamma åtgärder mellan flera medlemsstaters marknads kontrollmyndigheter, förbättra informationsutbytet, främja samordning av marknads kontrollprogram och skapa en starkare ram för kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden och för ett förbättrat samarbete mellan

---

⁴² Förslag i syfte att upphäva och ersätta förordning (EG) nr 216/2008, COM(2015) 613 final – 2015/0277 (COD).

⁴³ Bilaga I.3 till direktiv 2014/53/EU.

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1139 av den 4 juli 2018 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 2111/2005, (EG) nr 1008/2008, (EU) nr 996/2010, (EU) nr 376/2014 och direktiv 2014/30/EU och 2014/53/EU, samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 552/2004 och (EG) nr 216/2008 och rådets förordning (EEG) nr 3922/91 (Text av betydelse för EES.)

⁴⁵ Förfarande 2017/0353/COD.

marknadskontrollmyndigheter och tullmyndigheter. Förslaget innebär bland annat att artikel 39 och artikel 40.1 fjärde stycket i direktiv 2014/53/EU stryks⁴⁶.

3.5. Kommittén för bedömning av överensstämmelse och marknadsövervakning inom teleområdet

Genom artikel 45 i direktiv 2014/53/EU inrättas kommittén för bedömning av överensstämmelse och marknadsövervakning inom teleområdet, som är en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011⁴⁷. Kommittén⁴⁸ ska yttra sig om föreslagna genomförandeakter enligt direktivet och i allmänhet diskutera alla andra frågor som avser tillämpningen av direktivet och som tas upp av dess ordförande eller av en företrädare för en medlemsstat i enlighet med kommitténs arbetsordning.

Kommittén, som har en företrädare för kommissionen som ordförande, har uppdaterat sin arbetsordning, som ursprungligen utarbetades av kommissionen. Arbetsordningen godkändes av kommittén⁴⁹ och trädde i kraft den 19 september 2017. Det har därmed säkerställts att kommittén är operativ.

Det bör noteras att en motsvarande kommitté inrättades redan enligt direktiv 1999/5/EG (det upphävda direktivet). Den kommitté som inrättades enligt direktiv 1999/5/EG utsåg en arbetsgrupp med en företrädare för kommissionen som ordförande⁵⁰ för att tillhandahålla stöd och råd om specifika frågor. Arbetsgruppen har fortsatt sin verksamhet som en grupp inom den kommitté som inrättats genom direktiv 2014/53/EU.

Under 2015 inrättade kommittén också en undergrupp⁵¹ om produkter, delar och anordningar ombord på luftfartyg. Undergruppen inrättades för att diskutera frågor och förslag som tagits upp i ett kommittédokument om undantaget för produkter, delar och anordningar ombord på luftfartyg i bilaga I till direktiv 2014/53/EU och specifika fall under granskning inom de

---

⁴⁶ Om denna ändring antas kommer direktiv 2014/53/EU när det gäller marknadskontrollfrågor tillämpas tillsammans med bestämmelserna i den nya förordningen i stället för tillsammans med artiklarna 15–29 i förordning (EG) nr 765/2008.

⁴⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁴⁸ Företrädare för medlemsstaterna ska delta som ledamöter och företrädare för EES- och Eftastaterna, Turkiet och Schweiz ska delta som observatörer.

⁴⁹ Förslaget till arbetsordning lämnades till kommitténs ledamöter för godkännande via CIRCABC under perioden 3 augusti till 18 september 2017.

⁵⁰ Gruppen innefattar sakkunniga från medlemsstaterna, EES- och Eftastaterna, Turkiet och Schweiz samt intressenter (som branschorganisationer, konsumentorganisationer, anmälda organ, europeiska standardiseringsorgan).

⁵¹ TCAM WG 07.

europiska standardorganisationerna, såsom drönare och antikollisionsradarsystem. Denna undergrupp lade under 2016 fram en rapport för kommittén med rön och rekommendationer för ytterligare bedömning⁵².

En omröstning har ägt rum i enlighet med artikel 45.2 – rådgivande förfarande – angående förslaget till kommissionens genomförandeförordning om angivande av hur information enligt artikel 10.10 i direktiv 2014/53/EU ska presenteras, om vilket kommittén yttrade sig positivt⁵³.

Kommittén för bedömning av överensstämmelse och marknadsövervakning inom teleområdet och radiospektrumkommittén, som inrättats genom beslut 676/2002/EG (radiospektrumbeslutet)⁵⁴, håller gemensamma möten för att diskutera gemensamma frågor relaterade till radioutrustning och därmed underlätta tillämpningen av direktiv 2014/53/EU på lämpligt sätt. Det senaste mötet i denna gemensamma grupp ägde rum i oktober 2017.

4. Harmoniserade standarder

4.1. Syftet med harmoniserade standarder

Det är frivilligt att tillämpa de harmoniserade standarder till vilka hänvisningar har offentliggjorts i EUT enligt direktivet, men fördelen med att tillämpa dem är att det ger presumtion om överensstämmelse med de motsvarande väsentliga krav som de syftar till att täcka⁵⁵.

Om en tillverkare väljer att inte följa en harmoniserad standard, eller bara tillämpa den delvis, är tillverkaren skyldig att på annat sätt styrka att radioutrustningen överensstämmer med de väsentliga kraven, och tillhandahålla en fullständig teknisk bevisning för att visa att utrustningen överensstämmer med dessa krav. Om harmoniserade standarder saknas eller inte tillämpas, måste tillverkaren vända sig till ett anmält organ för bedömning av överensstämmelse med kraven i artikel 3.2 och 3.3, men för kraven i artikel 3.1 finns inte någon sådan skyldighet.

---

⁵² TCAM WG 08(13).

⁵³ Se avsnitt 5.2.3.

⁵⁴ Europaparlamentets och rådets beslut nr 676/2002/EG av den 7 mars 2002 om ett regelverk för radiospektrumpolitiken i Europeiska gemenskapen (EGT L 108, 24.4.2002, s. 1).

⁵⁵ I artikel 16 i direktivet föreskrivs att radioutrustning som överensstämmer med de harmoniserade standarder eller delar av dem, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska förutsättas överensstämma med de väsentliga krav i artikel 3 som omfattas av dessa standarder eller delar av dem.

EU har sedan mitten av 1980-talet i allt högre utsträckning använt sig av standarder som stöd för sin politik och lagstiftning. Standardiseringen har i omfattande grad bidragit till den inre marknads genomförande i samband med lagstiftning enligt den nya metoden, som hänvisar till europeiska standarder utvecklade av de europeiska standardiseringsorganisationerna. Dessa organisationer har ingått särskilda avtal med Internationella standardiseringsorganisationen och Internationella elektrotekniska kommissionen, (Wien-respektive Frankfurtavtalet) som garanterar samarbetet kring de flesta standardiseringsfrågor och bidrar till att undvika överlappande verksamhet. I synnerhet prioriteras arbetet på internationell nivå när det rör sig om internationellt arbete som kan antas även i Europa.

4.2. Utarbetandet av harmoniserade standarder

Kommissionen gav, i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) nr 1025/2012⁵⁶ den europeiska kommittén för eltekniska standarder (Cenelec) och Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder (Etsi) i uppdrag⁵⁷ att utarbeta harmoniserade standarder för radioutrustning (standardiseringsuppdraget), till stöd för genomförandet av artikel 3 i direktiv 2014/53/EU.

Standardiseringsuppdraget lämnades till Cenelec och Etsi nästan två år innan den övergångsperiod som föreskrivs i direktiv 2014/53/EU löpte ut. Uppdraget lämnades den 4 augusti 2015 och övergångsperioden löpte ut den 12 juni 2017.

Tidsfristen för inlämning av standarderna fastställdes till den 15 mars 2016.

Cenelec och Etsi hade konsulterats vid utarbetandet av standardiseringsuppdraget. De var alltså i god tid medvetna om behovet av att börja utarbeta harmoniserade standarder för direktivets syften.

Den senaste förteckningen över harmoniserade standarder enligt direktiv 1999/5/EG omfattade 252 harmoniserade standarder, närmare bestämt 21 relaterade till de väsentliga kraven i artikel 3.1 a, 52 relaterade till kraven i artikel 3.1 b och 179 relaterade till kraven i artikel 3.2 och 3.3⁵⁸. Uppdatering krävs inte för alla dessa harmoniserade standarder⁵⁹. De

---

⁵⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG.

⁵⁷ Commission Implementing Decision of 4.8.2015 on a standardisation request to the European Committee for Electrotechnical Standardisation and to the European Telecommunications Standards Institute as regards radio equipment in support of Directive 2014/53/EU of the European Parliament and of the Council (ej översatt till svenska).

⁵⁸ Varje harmoniserad standard, med ändringsversioner eller i flera versioner (ny och ersatt version), har räknats som en enda harmoniserad standard.

⁵⁹ Exempelvis blev några av dem ersatta eller gällde utrustning som inte omfattades av tillämpningsområdet för direktiv 2014/53/EU.

ändringar som behövts i fråga om tillgängliga standardiseringsorgan enligt det upphävda direktivet (direktiv 1999/5/EG) för att på lämpligt sätt återspegla ändringarna i direktiv 2014/53/EU har varit begränsade. Oavsett de eventuella nya standarder som skulle ha utarbetats på grund av det nya direktivets ändrade tillämpningsområde (jämfört med tillämpningsområdet för direktiv 1999/5/EG), behövde 187 av de standarder till vilka hänvisningar offentliggjorts enligt direktiv 1999/5/EG, uppdateras för offentliggörande enligt direktiv 2014/53/EU⁶⁰.

Offentliggörandet av harmoniserade standarder enligt direktiv 2014/53/EU försenades dock på grund av att ett stort antal standarder antingen inte lämnades in inom tidsfristen eller inte hade uppdaterats eller anpassats för det nya direktivets syften.

Enligt förordning (EU) nr 1025/2012 kan kommissionen bara offentliggöra harmoniserade standarder i EUT om de formellt lämnats in av standardiseringsorganisationerna och om de uppfyller de krav som de avser att omfatta.

De problem som nämns ovan gällande förseningen av standardernas tillgänglighet väckte politisk och medial uppmärksamhet.

4.3. Kommissionens åtgärder för att lösa problemen

Kommissionen samarbetade nära med de europeiska standardiseringsorganisationerna för att försöka lösa de ovannämnda problemen och för att undvika att liknande situationer uppstår i framtiden.

För det första gjorde kommissionen så snabbt som möjligt en bedömning av standarderna när de lämnades in av Cenelec och Etsi. Den genomsnittliga tiden för bedömning av standarderna var mindre än två månader räknat från den informella inlämningen och omkring en månad räknat från den formella inlämningen. Kommissionen offentliggjorde också månatligen hänvisningar till harmoniserade standarder för att se till att tillverkarna så snabbt som möjligt fick tillgång till lämpliga harmoniserade standarder, såsom föreskrivs i artikel 10.6 i förordning (EU) nr 1025/2012. Därmed kunde lämpliga harmoniserade standarder offentliggöras i genomsnitt inom två till tre månader från det att de lämnats in av Cenelec och Etsi. På begäran lämnade kommissionen också synpunkter på utkast till standarder för att förebygga att det skulle uppstå problem vid offentliggörandet i EUT.

Kommissionen anordnade dessutom en gemensam workshop med de europeiska standardiseringsorganisationerna för att beskriva och förklara de kvalitetskrav som ställs på harmoniserade standarder och de vanligaste felen vid utarbetandet av dessa standarder, så att dessa skulle kunna undvikas i framtiden⁶¹. Under workshoppen togs specifika fallstudier upp

---

⁶⁰ Cenelec fick uppdatera 26 harmoniserade standarder och Etsi 161.

⁶¹ Workshoppen anordnades i januari 2017 i Bryssel och bland deltagarna fanns också företrädare för de nationella standardiseringsorganisationerna, marknadskontrollmyndigheterna och branschorganisationer.

för att förklara varför standarderna inte offentliggjorts och för att ge exempel på de vanligaste felen. Rekommendationer och möjliga lösningar på utvalda problem diskuterades också.

Till följd av att utarbetandet och offentliggörandet av de harmoniserade standarderna enligt direktiv 2014/53/EU försenats⁶² fick kommissionen många frågor om det nya direktivets tillämplighet, om vilka regler som gällde under övergångsperioden och om tillhandahållandet av radioutrustning (t.ex. mobiltelefoner) som släppts ut på marknaden före övergångsperiodens slut (dvs. före den 13 juni 2017) skulle påverkas. För att bistå intressenterna utarbetade kommissionen ett dokument med vanliga frågor och svar, som först offentliggjordes på kommissionens webbplats i april 2017⁶³ och sedan har uppdaterats vid behov.

Som en del av strategin för den inre marknaden⁶⁴ arbetar kommissionen övergripande för att modernisera det europeiska standardiseringssystemet och har lanserat det så kallade gemensamma initiativet om standardisering. Syftet med detta initiativ är att samarbeta i offentliga och privata partnerskap med standardiseringsorgan och medlemsstater för att på ett bättre sätt kunna möta de utmaningar som den europeiska standardiseringen står inför, utbyta information om nya regler och ny utveckling och förbättra förståelsen för standardernas betydelse.

4.4. Specifika situationer och lösningar

Utöver de åtgärder som görs för att hitta lösningar på problemen med utarbetandet av harmoniserade standarder enligt direktiv 2014/53/EU har kommissionen också i två specifika situationer, som beskrivs nedan, använt sig av pragmatiska lösningar för att öka antalet offentliggjorda standarder.

4.4.1. Wifi-standard (EN 301 893)

En särskild situation uppstod i samband med den nya versionen av en standard som lämnades in av Etsi i maj 2017 och som omfattade ett stort antal wifi-produkter (EN 301 893)⁶⁵.

---

⁶² Se nedan.

⁶³ http://ec.europa.eu/growth/sectors/electrical-engineering/red-directive_en

⁶⁴ Strategin för den inre marknaden är kommissionens plan för att få den inre marknaden att nå sin fulla potential.

http://ec.europa.eu/growth/single-market/strategy_en

⁶⁵ EN 301 893: 5 GHz RLAN; Harmoniserad standard som omfattar de väsentliga kraven i artikel 3.2 i direktiv 2014/53/EU.

Som lösning introducerade kommissionen en övergångsperiod för att ge branschen tillräckligt med tid för anpassning till specifikationerna i den nya harmoniserade standarden.

4.4.2. Harmoniserade standarder som inte innefattade specifikationer om parametrar för mottagarprestanda

Ett antal harmoniserade standarder från Etsi, som offentliggjorts enligt direktiv 1999/5/EG, tog inte fullt ut upp de väsentliga kraven i det nya direktivet 2014/53/EU (t.ex. gällande parametrar för mottagarprestanda). Kommissionens specifika lösning på detta var att vid införandet av hänvisningarna till dessa harmoniserade standarder i förteckningen över standarder som offentliggjordes i EUT⁶⁶ enligt direktiv 2014/53/EU, införa en not med en förklaring att dessa standarder inte gav någon presumtion om överensstämmelse i fråga om de parametrar som saknades. För dessa relativt få parametrar måste tillverkarna följa ett förfarande för bedömning av överensstämmelse som involverade ett anmält organ (dvs. något av de förfaranden som fastställs i bilaga III eller bilaga IV till direktiv 2014/53/EU).

4.5. Lägesbeskrivning för harmoniserade standarder enligt direktiv 2014/53/EU

Tack vare de ansträngningar som gjorts och de åtgärder som vidtagits var antalet harmoniserade standarder från Etsi till vilka hänvisningar offentliggjorts enligt direktiv 2014/53/EU före slutet av övergångsperioden⁶⁷ till och med högre än antalet standarder till vilka hänvisningar offentliggjorts enligt direktiv 1999/5/EG (134 standarder enligt direktiv 2014/53/EU jämfört med 125 standarder enligt direktiv 1999/5/EG)⁶⁸. I början av mars 2018 offentliggjordes ytterligare fem Etsi-standarder och fem Cenelec-standarder i EUT enligt direktiv 2014/53/EU, vilket innebar att det totala antalet uppgick till 144⁶⁹.

5. Krav

5.1. Krav baserade på den nya metoden

---

⁶⁶ Offentliggjordes den 8 juni 2017, dvs. i slutet av övergångsperioden som upphörde den 12 juni 2017.

⁶⁷ Dvs. före den 12 juni 2017.

⁶⁸ Varje harmoniserad standard, med ändringsversioner eller i flera versioner (ny och ersatt version), har räknats som en enda harmoniserad standard.

⁶⁹ 139 Etsi-standarder som gäller de väsentliga kraven i artikel 3.2 och 3.3. Fem Cenelec-standarder, av vilka fyra gäller de väsentliga kraven i artikel 3.1 a och en gäller de väsentliga kraven i artikel 3.1 b.

I direktiv 2014/53/EU fastställs väsentliga krav för hälsa och säkerhet, elektromagnetisk kompatibilitet och effektiv användning av radiospektrum. Direktivet ger också en grund för vidare reglering av ytterligare några aspekter, t.ex. skydd av personlig integritet och personuppgifter, skydd mot bedrägeri, interoperabilitet, tillgång till larmtjänster, överensstämmelse hos kombinationer av radioutrustning och programvara.

De väsentliga säkerhetskraven i direktiv 2014/53/EU, och i direktiv 1999/5/EG, hänvisar till säkerhetskraven i direktiv 2014/35/EU. Dessa krav, som varit tillämpliga i EU i mer än 35 år, omfattar alla säkerhetsrisker av allmänt intresse, för att garantera ett sammanhängande system och en hög nivå av användarskydd. De marknadskontrolluppgifter som inkommit vid tidpunkten för färdigställandet av denna rapport har inte gett anledning till farhågor eller pekat på problem i fråga om säkerhetsnivån hos den radioutrustning som släpps ut på marknaden och har heller inte påvisat några skador som orsakats av radioutrustning.

De väsentliga kraven i direktiv 2014/53/EU stöds av frivilligt harmoniserade standarder⁷⁰.

5.2. Kommissionens befogenheter att anta delegerade akter och genomförandeakter

5.2.1. Artikel 3.3 (ytterligare väsentliga krav) och artikel 4 (kombinationer av radioutrustning och programvara)

Enligt artikel 3.3 ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter som anger vilka kategorier eller klasser av radioutrustning som berörs av vart och ett av kraven i artikel 3.3 a–i. Dessa krav gäller interoperabilitet, larmtjänster, programvara, bedrägeri, personlig integritet, personuppgifter och felanvändning.

Vid tidpunkten för färdigställandet av denna rapport hade kommissionen inte antagit någon delegerad akt gällande artikel 3.3. Några initiativ hade dock tagits, vilket beskrivs nedan. Kommissionens beslut som antagits enligt direktiv 1999/5/EG är fortsatt tillämpliga enligt direktiv 2014/53/EU i den mån de inte är oförenliga med det sistnämnda direktivet, fram till dess att de upphävs. Det finns följaktligen fem kommissionsbeslut som är giltiga och tillämpliga för ändamålen i artikel 3.3 g⁷¹.

Enligt artikel 4 i direktiv 2014/53/EU ska tillverkare av radioutrustning och av programvara som möjliggör att radioutrustning kan användas på avsett sätt ge medlemsstaterna och kommissionen information om hur avsedda kombinationer av radioutrustning och programvara överensstämmer med de väsentliga krav som anges i artikel 3 i direktivet. Kravet är tillämpligt om kommissionen har antagit relevanta delegerade akter och

---

⁷⁰ Se avsnitt 4.

⁷¹ Dessa kommissionsbeslut förtecknas i bilagan.

genomförandeakter. Hittills har inga delegerade akter eller genomförandeakter antagits för det syfte som anges i artikel 4.

En expertgrupp för radioutrustning har registrerats i kommissionens register⁷², med uppgiften att bistå kommissionen i utarbetandet av potentiella delegerade akter i relation till direktiv 2014/53/EU och att allmänt tillhandahålla expertrådgivning i frågor som gäller direktivet. Vid tidpunkten för färdigställandet av denna rapport hade en inbjudan att lämna intresseanmälningar offentliggjorts i syfte att välja gruppens medlemmar och slutföra inrättandet av gruppen.

Artiklarna 3.3 i och 4: Anslutna produkter

I och med utvecklingen av ny digital teknik – som sakernas internet, avancerade robotsystem och autonoma system som styrs av artificiell intelligens, 3D-utskrifter och molnbaserade datatjänster – kan vår ekonomi och vårt samhälle stå inför rättsliga utmaningar som överstiger de vi hittills sett under datoriseringens tidsålder.

Kommissionen tar initiativ på området⁷³. I april 2018 antog kommissionen ett meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén⁷⁴, i vilket kommissionen redovisar de initiativ och åtgärder den vidtagit i samband med artificiell intelligens.

Direktiv 2014/53/EU kan ha relevans på detta område eftersom det är tillämpligt på anslutna produkter (dvs. utrustning som kommunicerar) och fastställer relaterade krav på att sådan utrustning ska stödja funktioner som kan säkerställa att dess överensstämmelse inte påverkas av användningen av ny eller ändrad programvara och vid användning även skyddar vissa element som personuppgifter, integritet osv.

Ett område som undersöks är utarbetandet av en eller flera delegerade akter eller genomförandeakter under artiklarna 3.3 i och 4.2 i direktiv 2014/53/EU, som båda hänvisar till användning av programvara, i syfte att se till att överensstämmelsen hos vissa klasser av radioutrustning inte påverkas av användningen av ny eller ändrad programvara.

Kommissionen har inrättat en expertgrupp för omkonfigurerbara radiosystem (E03413)⁷⁵ med begränsad mandatperiod. Även om en ny expertgrupp för radioutrustning kommer att inrättas med ett brett uppdrag, kommer kommissionens expertgrupp för omkonfigurerbara radiosystem att behållas som en separat expertgrupp för att den ska kunna slutföra sitt arbete.

---

⁷² Under namnet *Commission expert group on Radio Equipment* (E03587).

⁷³ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/artificial-intelligence>

⁷⁴ COM(2018) 237 final.

⁷⁵ Offentliggörande i registret över kommissionens expertgrupper den 9 december 2016. För ytterligare information, se <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?Lang=SV>

Kommissionen överväger också att använda sig av de befogenheter den tilldelas i artikel 3.3 gällande bedrägeri, integritet och personuppgifter. Inom kommittén för bedömning av överensstämmelse och marknadsövervakning inom teleområdet och dess arbetsgrupp granskar och diskuterar kommissionen nyligen uppståndsna problem gällande säkerheten hos vissa produktkategorier som kommunicerar (som dockor och smarta klockor) och de risker de kan innebära framför allt för barn.

Till följd av de problem som tagits upp inom kommitténs arbetsgrupp när det gäller dessa produktkategorier kommer ytterligare diskussioner att föras i den grupp för radioutrustning som kommissionen ska inrätta.

För det ändamålet har kommissionen för avsikt att inleda studier, en om smarta klockor och anslutna leksaker och en om omkonfigurerbara radiosystem, för att analysera hur kritiska problemen är och upprätta en kostnad-nytta-analys.

Artikel 3.3 a: Gemensamma laddare

När det gäller gemensamma laddare ger artikel 3.3 a i direktiv 2014/53/EU kommissionen befogenhet att ange vilka kategorier eller klasser av radioutrustning som ska vara konstruerade så att de samverkar med tillbehör, i synnerhet gemensamma laddare. I direktiv 2014/53/EU hänvisas det i skäl 12 till förnyade insatser för att utveckla en gemensam laddare för särskilda kategorier eller klasser av radioutrustning.

Under 2009 enades mobiltelefonstillverkarna om ett frivilligt avtal (samförståndsavtal) för de mobiltelefoner som släpptes ut på marknaden från och med 2011⁷⁶. De undertecknande parterna kom överens om att utarbeta en gemensam specifikation som grundade sig på gränssnittet för USB 2.0 Micro B (mikro-USB), något som möjliggjorde fullständig laddningskompatibilitet med de mobiltelefoner som släpptes ut på marknaden. För de telefoner som inte hade ett mikro-USB-gränssnitt tilläts en adapter enligt villkoren i samförståndsavtalet.

Syftet med samförståndsavtalet var att garantera driftskompatibilitet mellan laddare och nya mobiltelefoner på marknaden. Därmed skulle man inte lika ofta behöva köpa eller byta ut laddare och kablar, vilket skulle leda till en minskning av elektriskt och elektroniskt avfall och vara helt i linje med strategierna för den cirkulära ekonomin och för energiunionen⁷⁷. Samtidigt ansågs driftskompatibilitet vara viktigt för utvecklingen av en konkurrenskraftig digital inre marknad, vilket skulle gynna både branschen och konsumenterna. Samförståndsavtalet syftade också till att säkerställa att medborgarna kunde få tillgång till tillförlitliga, energieffektiva och säkra laddare, oavsett om de tillhandahölls av smarttelefonstillverkare eller såldes separat.

Före samförståndsavtalet var 500 miljoner mobiltelefoner i bruk i EU-länderna, men de var endast kompatibla med specifika mobiltelefonladdare, eftersom det fanns mer än 30 olika

---

⁷⁶ Samförståndsavtalet löpte ut 2014, efter att ha förnyats två gånger.

⁷⁷ http://ec.europa.eu/environment/circular-economy/index_en.htm

slags laddare på marknaden. Förutom att denna situation var besvärlig för konsumenterna uppskattade man att den genererade mer än 51 000 ton elektroniskt avfall per år i EU.

Kommissionen beställde en undersökning som skulle bedöma samförståndsavtalets inverkan på harmoniseringen av laddare för mobiltelefoner och tänkbara framtida alternativ. Undersökningen var klar i augusti 2014⁷⁸ och bekräftade att den valda metoden (ett frivilligt avtal som stöds av kommissionen samt utveckling av en teknisk standard) gjorde att laddningen av mobiltelefoner i EU blev mer harmoniserad och att användarvänligheten ökade.

Undersökningen visade bland annat att även de mobiltelefonstillverkare som inte undertecknat samförståndsavtalet verkar ha anammat laddningslösningar med mikro-USB, vilket lett till att nästan 100 % av de telefoner med möjlighet till datakommunikation som såldes i Europa 2013 kunde använda mikro-USB-laddning. Tack vare samförståndsavtalet uppskattas detta ha lett till mellan sex och 21 miljoner färre fristående laddare under perioden 2011–2013. I och med att mikro-USB-laddning har blivit allt vanligare har behovet av att köpa fristående laddare blivit mindre, vilket medfört att även användningen av råvaror har minskat.

Eftersom tidigare erfarenheter visat att samförståndsavtalet varit framgångsrikt av ovannämnda skäl, ville kommissionen fortsätta med den redan följda strategin, som bygger på ett frivilligt avtal. En lösning som bygger på frivillighet är dessutom också lättare att anpassa till ny teknik och innovation jämfört med ett lagstiftningsalternativ. Den frivilliga lösningen kan också ha fördelen att ha ett större tillämpningsområde, jämfört med lagstiftningsalternativet, då den exempelvis kunnat omfatta båda ändarna av laddningskabeln⁷⁹.

Med tanke på att det frivilliga alternativet hittills gett otillfredsställande resultat kommer kommissionen dock inom kort att inleda en undersökning för att bedöma kostnaderna för och fördelarna med olika alternativ, inbegripet lagstiftningsalternativet.

Artikel 3.3 g: Effektiv tillgång till larmtjänster för smarta telefoner

En möjlighet som diskuterats är en delegerad akt i enlighet med artikel 3.3 g i direktiv 2014/53/EU, så att avancerade mobiltelefoner med möjlighet till datakommunikation (dvs. smarta telefoner) kommer att omfattas av kraven beträffande larmtjänster. Syftet är att se till att de smarta telefoner som släpps ut på unionsmarknaden stöder en effektiv tillgång till larmtjänster som exempelvis 112.

---

⁷⁸ Offentliggjord på kommissionens webbplats: http://ec.europa.eu/growth/sectors/electrical-engineering/red-directive/common-charger_en

⁷⁹ Artikel 3.3 a i direktiv 2014/53/EU gör det bara möjligt att reglera mobiltelefonsidan (gränssnittet).

5.2.2. Artikel 5 (registrering)

I artikel 5 i direktiv 2014/53/EU inrättas ett system för registrering av radioutrustning i klasser och kategorier där det finns en låg grad av överensstämmelse, vilket ska tillämpas om kommissionen har antagit relaterade delegerade akter och genomförandeakter.

Det finns för tillfället inte tillräckligt med uppgifter, statistik eller bevis för att styrka att det finns specifika kategorier eller klasser av radioutrustning med en låg grad av överensstämmelse. Som förklaras ovan föredrog tillverkarna att använda det nu upphävda direktivet fram till övergångsperiodens slut och följaktligen bedömdes överensstämmelsen hos en övervägande del av radioutrustningen enbart på grundval av direktiv 1999/5/EG.

Hittills har kommissionen därför inte antagit någon delegerad akt eller genomförandeakt enligt artikel 5.

5.2.3. Övriga bestämmelser

Utöver artiklarna 4 och 5 (som nämns ovan) finns även andra specifika bestämmelser i direktiv 2014/53/EU som ger kommissionen befogenhet att anta genomförandeakter⁸⁰.

Hittills har kommissionen antagit en genomförandeakt som gäller genomförandet av artikel 10.10 i direktivet⁸¹.

Enligt artikel 10.10 i direktivet ska tillverkarna, om det finns restriktioner för ibruktagandet eller krav för användningstillstånd, lägga till information på förpackningarna som möjliggör identifiering av den medlemsstat eller det geografiska område i en medlemsstat där det finns sådana restriktioner eller krav. Informationen ska också finnas i den bruksanvisning som åtföljer radioutrustningen. Genomförandeakten ger två alternativ för hur informationen kan ges på förpackningen⁸². Dessutom föreskrivs att detaljerad information ska finnas i bruksanvisningen på ett språk som lätt kan förstås av slutanvändarna och som bestämts av den berörda medlemsstaten.

---

⁸⁰ Artiklarna 2.2, 8.2, 10.10, 33.4, 41.1 och 42.4.

⁸¹ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1354 av den 20 juli 2017 om angivande av hur information enligt artikel 10.10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/53/EU ska presenteras (text av betydelse för EES), EUT L 190, 21.7.2017, s. 7.

⁸² Tillverkaren kan välja mellan att lämna informationen på förpackningen, tydligt och lätt läsbart, antingen som en kortfattad skriftlig förklaring eller som ett piktogram.

5.3. Undanröjande av onödiga administrativa krav och tvetydigheter

Enligt konsekvensbedömningen av förslaget till ett direktiv om radioutrustning⁸³ innehöll det tidigare direktivet (dvs. direktiv 1999/5/EG) ett antal tvetydigheter och onödiga administrativa krav rörande exempelvis anmälan och märkning.

Genom direktiv 2014/53/EU avskaffas det anmälningskrav som föreskrevs i artikel 6.4 i direktiv 1999/5/EG, och därigenom undanröjs ett potentiellt handelshinder för tillverkarna, som nu inte längre är skyldiga att anmäla till den relevanta radiospektrummyndigheten att de har för avsikt att släppa ut radioutrustning som använder frekvensband som inte är harmoniserade inom hela EU på marknaden. Kommissionen har därför lagt ner OSN-systemet som var ett internetbaserat verktyg där användare som var registrerade på e-tjänstportalen GROW kunde anmäla till de relevanta myndigheterna att de hade för avsikt att släppa ut sådan radioutrustning på marknaden⁸⁴, och på så sätt undvika operativa kostnader.

Klassidentifieringsmärket i form av ett varningsmärke, som krävdes enligt direktiv 1999/5/EG, krävs inte enligt direktiv 2014/53/EU. Varningsmärkets praktiska värde för konsumenterna var mycket begränsat, det rådde osäkerhet om när det måste anbringas och detta krav skapade därför en onödig administrativ belastning för branschen. Direktiv 2014/53/EU har tydligare bestämmelser om vilken information som ska tillhandahållas vid användningsrestriktioner⁸⁵. För att minimera den administrativa belastning som en sådan skyldighet kan innebära antog kommissionen en genomförandeakt med angivande hur denna information ska presenteras (se avsnitt 5.2.3).

För att undvika onödiga handelshinder för radioutrustning på den inre marknaden kräver direktiv 2014/53/EU – liksom direktiv 1999/5/EG när det var i kraft – att medlemsstaterna ska anmäla sina projekt på området för teknisk reglering, exempelvis av radiogränssnitt, till kommissionen och de andra medlemsstaterna. I förhållande till direktiv 1999/5/EG avskaffas genom direktiv 2014/53/EU onödiga administrativa bördor, eftersom detta anmälningskrav inte alltid är tillämpligt. Exempelvis undantar direktiv 2014/53/EU nationella radiogränssnitt som överensstämmer med bindande unionsrättsakter från denna anmälningskyldighet. Kommissionen har utarbetat en mall som ska användas av medlemsstaterna och Eftastaterna när de utarbetar och offentliggör nationella lagar och föreskrifter om gränssnitt som kräver anmälan, vilket underlättar arbetet och tillämpningen av den bestämmelsen.

---

⁸³ 52012SC0300.

⁸⁴ Uppgifterna förblev tillgängliga under en övergångsperiod fram till slutet av 2017.

⁸⁵ Enligt artikel 10.10 i direktivet ska tillverkarna lägga till information på förpackningarna som möjliggör identifiering av medlemsstater eller geografiska områden i medlemsstater där det finns restriktioner för ibruktagandet av radioutrustning eller krav för användning av sådan utrustning. Dessutom ska ytterligare information om gällande restriktioner eller krav finnas i den bruksanvisning som åtföljer radioutrustningen.

Kraven i direktiv 2014/53/EU i fråga om CE-märkning⁸⁶ följer till största delen den nya lagstiftningsramens principer. Den största skillnaden, jämfört med den nya lagstiftningsramen, är kravet på att CE-märkningen ska anbringas även på förpackningen. Det finns dock hittills ingenting som tyder på att detta krav – sedan direktiv 2014/53/EU blev tillämpligt – har skapat några onödiga extra bördor för tillverkarna⁸⁷. Radioutrustning omfattas inte bara av direktiv 2014/53/EU utan kan även omfattas av flera andra EU-rättsakter som föreskriver CE-märkning⁸⁸. Anpassningen till principerna för den nya lagstiftningsramen förenklar alltså de bördor som läggs på tillverkarna, eftersom de kan följa och tillämpa enhetliga principer.

Införandet av CE-märkning på skärmen och e-märkning i allmänhet är ett alternativ som kan bedömas inom ramen för det övergripande ramverket⁸⁹ om en övergripande utvärdering av den befintliga lagstiftningen visar att det finns ett behov av att se över några av dessa gemensamma principer. Faktum är att den konsekvensbeskrivning som nyligen gjordes av lagstiftningspaketet om produkter⁹⁰ tog upp e-märkningens kostnader och fördelar och kom fram till att de ekonomiska fördelarna med e-märkning är oklara.

6. Slutsats

På det hela taget har genomförandet av direktiv 2014/53/EU (som ett nytt direktiv) fungerat bra och utan några allvarliga problem, med undantag för att en del av medlemsstaterna var sena med att anmäla sina åtgärder för införlivande och för att offentliggörandet av harmoniserade standarder fördröjdes.

Kommissionen har tillhandahållit det stöd som behövts, genom att anordna en workshop och tillhandahålla vägledande dokument för att se till att övergången till det nya direktivet skulle fungera smidigt⁹¹.

När det gäller införlivandet av direktiv 2014/53/EU, har kommissionen, trots att flera medlemsstater var sena med att anmäla sina nationella bestämmelser för införlivande, inte mottagit några klagomål gällande problem i samband med den fria rörligheten för

---

⁸⁶ Anbringandet av CE-märkningen anger att produkten överensstämmer med den unionslagstiftning som gäller för produkten.

⁸⁷ Enligt skäl 45 i direktiv 2014/53/EU har kravet i direktiv 1999/5/EG att CE-märkningen ska anbringas på utrustningens förpackning konstaterats förenkla marknadskontrollen.

⁸⁸ T.ex. direktiv 2011/65/EU (begränsning av farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning), direktiv 2006/42/EG (maskiner), direktiv 2009/48/EG (leksaker säkerhet).

⁸⁹ Radioutrustning omfattas även av andra EU-rättsakter som handlar om CE-märkning. Om CE-märkning på skärmen införs måste därför dessa övriga EU-akter också ändras.

⁹⁰ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=SWD:2017:0466:FIN>

⁹¹ Se avsnitt 2.

radioutrustning som överensstämmer med kraven. I slutet av 2017 hade alla medlemsstaterna anmält sina nationella bestämmelser för införlivande⁹².

När det gäller harmoniserade standarder har situationen ständigt förbättrats tack vare gemensamma insatser från kommissionen och standardiseringsorganen och det pragmatiska tillvägagångssätt som kommissionen har använt när det behövts. Hänvisningar till de flesta av standarderna har till följd av detta offentliggjorts i EUT⁹³.

Det bör noteras att direktiv 2014/53/EU föreskriver att radioutrustning ska överensstämma med de väsentliga kraven. Det är frivilligt att tillämpa de harmoniserade standarder till vilka hänvisningar offentliggjorts i EUT enligt direktiv 2014/53/EU. Om harmoniserade standarder saknas eller inte tillämpas ska tillverkaren vända sig till ett anmält organ för specifika krav⁹⁴.

Inga problem har framkommit när det gäller anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse enligt direktiv 2014/53/EU⁹⁵ och kommissionen har inte fått någon information som tyder på att de anmälda organen varit överbelastade eller inte kunnat utföra sina uppgifter.

Direktiv 2014/53/EU är tillämpligt från och med den 13 juni 2016, med en övergångsperiod på ett år⁹⁶ (som löpte ut den 12 juni 2017). Tillverkarna föredrog att fram till övergångsperiodens slut använda direktiv 1999/5/EG. Vid tiden för slutförandet av denna rapport bedömdes en övervägande del av radioutrustningen på marknaden följaktligen på grundval av direktiv 1999/5/EG.

Eftersom det saknas tillräckliga uppgifter, statistik eller bevis som grundar sig på direktiv 2014/53/EU kan inga definitiva slutsatser dras om huruvida det finns specifika kategorier eller klasser av radioutrustning med en låg grad av överensstämmelse.

Genom direktiv 2014/53/EU tilldelas kommissionen specifika befogenheter⁹⁷ medan vissa av de beslut som kommissionen antagit enligt det upphävda direktivet (direktiv 1999/5/EG) fortsätter att vara tillämpliga enligt direktiv 2014/53/EU⁹⁸. Kommissionen har på grundval av dessa befogenheter redan antagit en genomförandeakt i enlighet med artikel 10.10 i direktiv 2014/53/EU och håller på att utarbeta en delegerad akt för att se till att smarta telefoner ger effektiv tillgång till larmtjänster som t.ex. E112.

---

⁹² Se avsnitt 3.1.

⁹³ Se avsnitt 4.

⁹⁴ För bedömning av överensstämmelsen med krav enligt artikel 3.2 och 3.3. Beträffande kraven enligt artikel 3.1 finns dock ingen sådan skyldighet.

⁹⁵ Se avsnitt 3.3.

⁹⁶ Artikel 48 i direktiv 2014/53/EU.

⁹⁷ Se avsnitt 5.2.

⁹⁸ Se bilagan.

Arbetsgruppen inom kommittén för bedömning av överensstämmelse och marknadsövervakning inom teleområdet har också uppmanat kommissionen att anta delegerade akter enligt direktiv 2014/53/EU för att se till att användarnas säkerhet och integritet skyddas, att radioutrustningens överensstämmelse inte påverkas av användningen av ny eller ändrad programvara samt att gemensamma laddare kan användas till radioutrustningen.

Det måste dock först undersökas vilka klasser eller kategorier av radioutrustning som skulle omfattas av sådana delegerade akter. För att kunna samla in expertråd och diskutera dessa frågor på djupet har kommissionen inrättat en expertgrupp för omkonfigurerbara radiosystem och håller även på att inrätta en ny expertgrupp för radioutrustning med ett bredare mandat⁹⁹. Antagandet av en delegerad akt bör föregås av en konsekvensbedömning enligt riktlinjerna för bättre lagstiftning.

Enligt artikel 47.2 i direktiv 2014/53/EU ska en rapport utarbetas vart femte år, vilket innebär att nästa rapport kommer att utarbetas och läggas fram 2023.

---

⁹⁹ Se avsnitt 5.2.1.

Bilaga

Ändringar som införts genom direktiv 2014/53/EU

Ändringar gällande tillämpningsområde

I förhållande till direktiv 1999/5/EG har följande ändringar införts genom direktiv 2014/53/EU:

- Utrustning som endast används för mottagning av radio- och TV-sändningar omfattades inte av direktiv 1999/5/EG, men omfattas av direktiv 2014/53/EU.
- Utrustning som fungerar med frekvenser under 9 kHz omfattas av direktiv 2014/53/EU.
- Utrustning för radiobestämning omfattas uttryckligen av direktiv 2014/53/EU.
- Teleterminalutrustning som ansluts via kabel omfattas inte av direktiv 2014/53/EU.
- Specialbyggd provningsutrustning avsedd för fackfolk, uteslutande för användning vid forsknings- och utvecklingsanläggningar för sådana ändamål utesluts uttryckligen från tillämpningsområdet för direktiv 2014/53/EU.

Andra ändringar (inte uttömmande förteckning) som inte har samband med anpassningen till den nya lagstiftningsramen

- För de väsentliga kraven i artikel 3.1 a ska man vid bedömningen av överensstämmelse också ta hänsyn till de användningsförhållanden som rimligen kan förutses.
- I de väsentliga kraven i artikel 3.2 hänvisas också till en effektiv användning av radiospektrum.
- Kravet på offentliggörande av vilka allmänt tillgängliga gränssnitt som operatörerna erbjuder (artikel 4.2 i direktiv 1999/5/EG) har tagits bort.
- Kravet på att tillverkarna ska anmäla radioutrustning som använder frekvensband som inte är harmoniserade inom hela gemenskapen till medlemsstaterna (artikel 6.4 i direktiv 1999/5/EG) har tagits bort.

Kommissionens beslut som antagits enligt direktiv 1999/5/EG

Följande beslut som kommissionen har antagit enligt artikel 3.3 i direktiv 1999/5/EG är fortsatt tillämpliga enligt direktiv 2014/53/EU i den mån de inte är oförenliga med det sistnämnda direktivet:

- Kommissionens beslut 2005/631/EG av den 29 augusti 2005 beträffande väsentliga krav i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG med avseende på säkerställande av tillgången till nödtjänster genom Cospat-Sarsat-lokaliseringsändare (EUT L 225, 31.8.2005, s. 28).
- Kommissionens beslut 2005/53/EG av den 25 januari 2005 om tillämpningen av artikel 3.3 e i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG på radioutrustning som är avsedd att ingå i det automatiska identifieringssystemet (AIS) (EUT L 22, 26.1.2005, s. 14).
- Kommissionens beslut 2013/638/EU av den 12 augusti 2013 om väsentliga krav för marin radioutrustning avsedd att installeras på fartyg som inte omfattas av Solas för deltagande i det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS) (EUT L 296, 7.11.2013, s. 22).
- Kommissionens beslut 2001/148/EG av den 21 februari 2001 om tillämpning av artikel 3.3 e i direktiv 1999/5/EG på transceivrar (lavinsändare/lavinsökare) (EGT L 55, 24.2.2001, s. 65).
- Kommissionens beslut 2000/637/EG av den 22 september 2000 om tillämpningen av artikel 3.3 e i direktiv 1999/5/EG på radioutrustning som omfattas av den regionala ordningen för radiotelefontjänster på inre vattenvägar (EGT L 269, 21.10.2000, s. 50).
Kommissionens beslut 2005/631/EG.

Dessutom förblir kommissionens beslut (2000/299/EG) av den 6 april 2000 om fastställande av en första klassificering av radioutrustning och teleterminalutrustning och därtill hörande identifieringsmärken (EGT L 97, 19.4.2000, s. 13), som antagits under artikel 4.1 i direktiv 1999/5/EG, giltigt med undantag för de bestämmelser som gäller varningsmärket.

Identifieringsmärket eller varningsmärket som enligt direktiv 1999/5/EG krävdes för att uppmärksamma användaren på eventuella restriktioner eller krav för användningstillstånd i vissa medlemsstater, krävs inte enligt direktiv 2014/53/EU. I stället ska tillverkaren tillhandahålla information enligt artikel 10.10 i direktiv 2014/53/EU när det finns restriktioner gällande ibruktagande eller krav för användningstillstånd i en eller flera medlemsstater.

Kommissionen har antagit en genomförandeakt med angivande av hur denna information ska presenteras. Genomförandeakten ger bland annat två alternativ för hur informationen kan ges på förpackningen. Tillverkaren kan välja mellan att lämna informationen på förpackningen, tydligt och lätt läsbart, antingen som en kortfattad skriftlig förklaring eller som ett piktogram.

Dessutom föreskrivs att detaljerad information ska finnas i bruksanvisningen på ett språk som lätt kan förstås av slutanvändarna och som bestämts av den berörda medlemsstaten.